

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2014/C 151/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 142, 12.5.2014. 1

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2014/C 151/02

Věc C-314/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – UPC Telekabel Wien GmbH v. Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH „Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Autorské právo a práva s ním související — Informační společnost — Směrnice 2001/29/ES — Webové stránky zpřístupňující veřejnosti kinematografická díla bez souhlasu nositelů práva souvisejícího s právem autorským — Článek 8 odst. 3 — Pojem, zprostředkovatelé, jejichž služby jsou třetí stranou využívány k porušování autorského práva nebo práva s ním souvisejícího“ — Poskytovatel internetového připojení — Příkaz určený poskytovateli internetového připojení, jenž mu zakazuje poskytovat zákazníkům přístup k webovým stránkám — Vyvážení základních práv“ 2

2014/C 151/03

Věc C-530/12 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 27. března 2014 – Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) v. National Lottery Commission „Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 52 odst. 2 písm. c) — Návrh na prohlášení neplatnosti založený na starším autorském právu nabytém na základě vnitrostátního práva — Použití vnitrostátního práva OHIM — Úloha unijního soudu“ 3

2014/C 151/04	Věc C-565/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal d'instance d'Orléans – Francie) – LCL Le Crédit Lyonnais, SA v. Fesih Kalhan „Ochrana spotřebitele — Smlouvy o spotřebitelském úvěru — Směrnice 2008/48/ES — Články 8 a 23 — Povinnost věřitele ověřit před uzavřením smlouvy úvěruschopnost dlužníka — Vnitrostátní ustanovení ukládající vyhledávání v databázi — Zánik nároku na smluvní úroky v případě porušení takové povinnosti — Účinná, přiměřená a odrazující sankce“	4
2014/C 151/05	Věc C-612/12 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 27. března 2014 – Ballast Nedam NV v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Nizozemský trh se silničním bitumenem — Stanovení ceny brutto silničního bitumenu — Stanovení slevy pro stavitele silnic — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 27 — Právo na obhajobu — Snížení pokuty“	4
2014/C 151/06	Věc C-17/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH v. Ministero delle infrastrutture e dei trasporti – Capitaneria di Porto di Chioggia „Námořní doprava — Nařízení (EHS) č. 3577/92 — Pojem, námořní kabotáž' — Výletní plavby — Výletní plavba Benátskou lagunou, italským pobřežním mořem a po řece Pád — Začátek i konec plavby v témže přístavu“ . . .	5
2014/C 151/07	Věc C-151/13: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 27. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative d'appel de Versailles – Francie) – Le Rayon d'Or SARL v. Ministre de l'Économie et des Finances „Řízení o předběžné otázce — Daně — DPH — Oblast působnosti — Stanovení základu daně — Pojem, dotace přímo vázaná k ceně' — Vyplácení paušálu národní zdravotní pojišťovnou pobytovým zařízením pro seniory se sníženou soběstačností“	6
2014/C 151/08	Věc C-265/13: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 27. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa – Španělsko) – Emiliano Torralbo Marcos v. Korota SA, Fondo de Garantía Salarial „Řízení o předběžné otázce — Listina základních práv Evropské unie — Článek 47 — Právo na účinnou žalobu — Soudní poplatky v případě podání odvolání v oblasti sociálního práva — Provádění unijního práva — Neexistence — Působnost unijního práva — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“	7
2014/C 151/09	Věc C-300/13: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 27. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Španělsko) – Ayuntamiento de Benferri v. Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 85/337/EHS — Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí — Budování nadzemního vedení elektrické energie — Rozšíření rozvodny elektrické energie — Neexistence povinnosti posoudit vliv záměru na životní prostředí“	7
2014/C 151/10	Věc C-322/13: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 27. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Bozen – Itálie) – Ulrike Elfriede Grauel Rüffer v. Kateřina Pokorná „Občanství Unie — Zásada zákazu diskriminace — Jazykový režim použitelný v občanském soudním řízení“	8
2014/C 151/11	Věc C-64/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. února 2014 Sven A. von Storch a další proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 10. prosince 2013 ve věci T-492/12, Sven A. von Storch a další v. Evropská centrální banka	9
2014/C 151/12	Věc C-76/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Braşov (Rumunština) dne 12. února 2014 – Mihai Manea v. Instituția Prefecturală județului Braşov – Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor	10
2014/C 151/13	Věc C-80/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) dne 14. února 2014 – Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), Mrs B. Wilson v. WW Realisation 1 Ltd (in liquidation), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills	10
2014/C 151/14	Věc C-85/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 18. února 2014 – KPN BV v. Autoriteit Consument en Markt (ACM), další účastnice řízení: UPC Nederland BV a další	11

2014/C 151/15	Věc C-90/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Španělsko) dne 24. února 2014 – Banco Grupo Cajatres S.A. v. María Mercedes Manjón Pinilla a Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. Miguel Ángel Viana Gordejuela	12
2014/C 151/16	Věc C-93/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tercera de la Audiencia Provincial de Navarra (Španělsko) dne 26. února 2014 – Miguel Angel Zurbano Belaza, Antonia Artieda Soria v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	13
2014/C 151/17	Věc C-117/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social nº 23 de Madrid (Španělsko) dne 11. března 2014 – Grima Janet Nisttau Poclava v. Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)	14
2014/C 151/18	Věc C-123/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad – Varna (Bulharsko) dne 14. března 2014 – Itales OOD v. Direktor na direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravljenie na Nacionalna agencija za prichodite.	14
2014/C 151/19	Věc C-129/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Nürnberg (Německo) dne 20. března 2014 – trestní řízení proti Zoran Spasic	15

Tribunál

2014/C 151/20	Věci T-56/09 a T-73/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. března 2014 – Saint-Gobain Glass France a další v. Komise „Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh automobilového skla — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Dohody o rozdělení trhů a výměna informací citlivé povahy — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Námitka protiprávnosti — Pokuty — Retroaktivní použití pokynů pro výpočet pokut z roku 2006 — Hodnota prodeje — Recidiva — Dodatečná částka — Přičitatelnost protiprávního jednání — Horní hranice pokuty — Konsolidovaný obrat skupiny“	16
2014/C 151/21	Věc T-117/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. března 2014 – Itálie v. Komise „EFRR — Snížení finanční pomoci — Regionální operační program 2000-2006 pro region Puglia (Itálie), spadající pod cíl 1 — Závažné nedostatky v systémech řízení nebo kontroly, jež by mohly vést k systémovým nesrovnalostem — Zásada partnerství — Proporcionalita — Článek 39 odst. 3 písm. b) nařízení (ES) č. 1260/1999 — Články 4, 8, 9 a 10 nařízení (ES) č. 438/2001 — Povinnost uvést odůvodnění — Nedostatek příslušnosti“	17
2014/C 151/22	Věc T-47/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. března 2014 – Intesa Sanpaolo v. OHIM – equinet Bank (EQUITER) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství EQUITER — Starší slovní ochranná známka Společenství EQUINET — Relativní důvod pro zamítnutí — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 42 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 — Povinnost uvést odůvodnění“	17
2014/C 151/23	Věc T-133/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 2. dubna 2014 – Ben Ali v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku — Zmrazení finančních prostředků — Právní základ — Právo vlastnit majetek — Článek 17 odst. 1 Listiny základních práv — Úprava účinnů zrušení aktu v čase — Mimosmluvní odpovědnost — Absence majetkové újmy“	18
2014/C 151/24	Věc T-554/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. března 2014 – Oracle America v. OHIM – Aava Mobile (AAVA MOBILE) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství AAVA MOBILE — Starší slovní ochranná známka Společenství JAVA — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Neexistence nebezpečí asociace — Spojitost mezi označeními — Dobré jméno — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009“	19
2014/C 151/25	Věc T-347/13: Usnesení Tribunálu ze dne 25. března 2014 – Hawe Hydraulik v. OHIM – HaWi Energietechnik (HAWI) „Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevzdání rozhodnutí ve věci samé“	19
2014/C 151/26	Věc T-690/13: Žaloba podaná dne 31. prosince 2013 – Invivo v. OLAF	20
2014/C 151/27	Věc T-91/14: Žaloba podaná dne 10. února 2014 – Schniga v. CPVO – Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)	20

2014/C 151/28	Věc T-92/14: Žaloba podaná dne 10. února 2014 – Schniga v. CPVO – Elaris (Gala Schnitzer)	21
2014/C 151/29	Věc T-104/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. února 2014 Evropskou komisí proti rozsudku vydanému dne 11. prosince 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-130/11, Verile a Gjergji v. Komise	22
2014/C 151/30	Věc T-117/14: Žaloba podaná dne 17. února 2014 – Cargill v. Rada	23
2014/C 151/31	Věc T-118/14: Žaloba podaná dne 17. února 2014 – LDC Argentina v. Rada	23
2014/C 151/32	Věc T-119/14: Žaloba podaná dne 18. února 2014 – Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) v. Rada Evropské unie	24
2014/C 151/33	Věc T-128/14: Žaloba podaná dne 21. února 2014 – Daimler v. Komise	25
2014/C 151/34	Věc T-139/14: Žaloba podaná dne 19. února 2014 – PT Wilmar Bioenergi Indonesia a PT Wilmar Nabati Indonesia v. Rada	26
2014/C 151/35	Věc T-169/14: Žaloba podaná dne 17. března 2014 – Ferring v. OHIM – Kora Corporation (Koragel)	28
2014/C 151/36	Věc T-171/14: Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Léon Van Parys v. Komise	28
2014/C 151/37	Věc T-181/14: Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Nürburgring v. OHIM – Biedermann (Nordschleife)	29
2014/C 151/38	Věc T-187/14: Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Sonova Holding v. OHIM (Flex)	30
2014/C 151/39	Věc T-188/14: Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Grundig Multimedia v. OHIM (GentleCare) . . .	30
2014/C 151/40	Věc T-191/14: Žaloba podaná dne 21. března 2014 – Lubrizol Francie v. Rada	31
2014/C 151/41	Věc T-193/14: Žaloba podaná dne 21. března 2014 – Cristiano di Thiene v. OHIM – Nautica Apparel (AERONAUTICA)	32
2014/C 151/42	Věc T-194/14: Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Bristol Global v. OHIM – Bridgestone (AEROSTONE)	33
2014/C 151/43	Věc T-196/14: Žaloba podaná dne 24. března 2014 – Swedish Match North Europe v. OHIM – Skruf Snus (balíčky orálního tabáku)	33
2014/C 151/44	Věc T-209/14: Žaloba podaná dne 31. března 2014 – Bopp v. OHIM HABM (zeleně orámovaný osmiúhelník)	34
2014/C 151/45	Věc T-542/13: Usnesení Tribunálu ze dne 25. března 2014 – Nizozemsko v. Komise	35

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2014/C 151/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 142, 12.5.2014

Dřívější publikace

Úř. věst. C 135, 5.5.2014

Úř. věst. C 129, 28.4.2014

Úř. věst. C 112, 14.4.2014

Úř. věst. C 102, 7.4.2014

Úř. věst. C 93, 29.3.2014

Úř. věst. C 85, 22.3.2014

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – UPC Telekabel Wien GmbH v. Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH

(Věc C-314/12) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Autorské právo a práva s ním související — Informační společnost — Směrnice 2001/29/ES — Webové stránky zpřístupňující veřejnosti kinematografická díla bez souhlasu nositelů práva souvisejícího s právem autorským — Článek 8 odst. 3 — Pojem, zprostředkovatelé, jejichž služby jsou třetí stranou využívány k porušování autorského práva nebo práva s ním souvisejícího’ — Poskytovatel internetového připojení — Příkaz určený poskytovateli internetového připojení, jenž mu zakazuje poskytovat zákazníkům přístup k webovým stránkám — Vyvážení základních práv“

(2014/C 151/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: UPC Telekabel Wien GmbH

Žalované: Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Oberster Gerichtshof – Výklad čl. 3 odst. 2 a čl. 5 odst. 1 a 2 písm. b), jakož i čl. 8 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10) – Webové stránky umožňující nelegální stahování filmů – Právo nositele autorského práva k některému z těchto filmů požadovat od poskytovatele internetového připojení zablokování přístupu těchto zákazníků k určitým stránkám – Proveditelnost a přiměřenost blokačních opatření.

Výrok

- 1) Článek 8 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, která na webových stránkách zpřístupňuje předměty ochrany bez souhlasu nositele práv ve smyslu čl. 3 odst. 2 této směrnice, využívá služeb poskytovatele internetového připojení těch osob, které si tyto předměty prohlížejí, kterýžto musí být považován za zprostředkovatele ve smyslu čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29.

- 2) Základní práva uznaná unijním právem musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby bylo poskytovateli internetového připojení prostřednictvím příkazu vydaného soudem zakázáno poskytovat zákazníkům přístup k webovým stránkám, na nichž jsou online zpřístupňovány předměty ochrany bez souhlasu nositelů práv, pokud tento soudní příkaz neupřesňuje, jaká opatření musí tento poskytovatel připojení přijmout, a pokud tento poskytovatel může uniknout sankcím postihujícím porušení uvedeného soudního příkazu prokázáním toho, že již přijal všechna opatření, jež po něm lze rozumně požadovat, avšak za podmínky, že přijatá opatření zbytečně nezabavují uživatele internetu možnosti využít oprávněného přístupu k dostupným informacím a vedou k zabránění nebo alespoň ke ztížení neoprávněných prohlížení předmětů ochrany a ke skutečnému odrazování uživatelů internetu, kteří využívají služeb adresáta tohoto soudního příkazu, od prohlížení těchto předmětů, které byly zpřístupněny při porušení práva duševního vlastnictví, což musí ověřit vnitrostátní orgány a soudy.

(¹) Úř. věst. C 303, 6.10.2012.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 27. března 2014 – Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) v. National Lottery Commission

(Věc C-530/12 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 52 odst. 2 písm. c) — Návrh na prohlášení neplatnosti založený na starším autorském právu nabytém na základě vnitrostátního práva — Použití vnitrostátního práva OHIM — Úloha unijního soudu“

(2014/C 151/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: P. Bullock a F. Mattina, zmocněnci)

Další účastnice řízení: National Lottery Commission (zástupci: R. Cardas, Advocate, B. Brandreth, Barrister)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 13. září 2012 – National Lottery Commission v. OHIM (T 404/10), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí R 1028/2009-1 prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 9. června 2010, kterým bylo zamítnuto odvolání podané proti rozhodnutí zrušovacího oddělení, kterým bylo vyhověno návrhu na prohlášení neplatnosti předloženému společností Mediatek Italia a Giuseppe De Grégoriem – Obrazová ochranná známka Společenství vyobrazující ruku se dvěma překříženými prsty a usmívající se tvář – Článek 53 odst. 2 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 – Existence staršího autorského práva chráněného vnitrostátním právem – Důkazní břemeno – Použití vnitrostátního práva OHIM

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 13. září 2012, National Lottery Commission v. OHIM – Mediatek Italia a De Gregorio (Vyobrazení ruky) (T-404/10), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie k rozhodnutí o opodstatněnosti žaloby.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 26, 26.1.2013.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 27. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal d'instance d'Orléans – Francie) – LCL Le Crédit Lyonnais, SA v. Fesih Kalhan

(Věc C-565/12) ⁽¹⁾

„Ochrana spotřebitele — Smlouvy o spotřebitelském úvěru — Směrnice 2008/48/ES — Články 8 a 23 — Povinnost věřitele ověřit před uzavřením smlouvy úvěruschopnost dlužníka — Vnitrostátní ustanovení ukládající vyhledávání v databázi — Zánik nároku na smluvní úroky v případě porušení takové povinnosti — Účinná, přiměřená a odrazující sankce“

(2014/C 151/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal d'instance d'Orléans

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: LCL Le Crédit Lyonnais, SA

Žalovaný: Fesih Kalhan

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunal d'instance d'Orléans – Výklad článku 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, s. 66) s ohledem na směrnici Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288) – Povinnost úvěrové agentury ověřit úvěruschopnost vypůjčovatele – Požadavek účinných přiměřených a odrazujících sankcí v případě porušení této povinnosti věřitelem – Zánik práva na smluvní úroky – Přípustnost zachování vymahatelných zákonných úroků podle navýšené zákonné sazby.

Výrok

Článek 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že brání uplatnění vnitrostátního sankčního režimu, podle kterého v případě, že věřitel poruší svou povinnost posoudit před uzavřením smlouvy úvěruschopnost dlužníka tím, že vyhledává v příslušné databázi, zaniká věřiteli nárok na smluvní úroky, ale ze zákona má nárok na zákonné úroky splatné od vydání soudního rozhodnutí, kterým se tomuto dlužníkovi ukládá splacení zbylých dlužných částek, a tyto úroky jsou nadto navýšeny o pět procentních bodů, jestliže poslední uvedený svůj dluh nesplatil ve lhůtě dvou měsíců od vydání tohoto rozhodnutí, pokud předkládající soud konstatuje, že v takovém případě, jaký nastal ve věci v původním řízení, týkajícím se okamžité splatnosti jistiny půjčky z důvodu neplnění ze strany dlužníka, nejsou částky, které může věřitel získat po uplatnění této sankce, významně nižší než částky, které by mohl získat, kdyby dodržel svou povinnost ověřit úvěruschopnost dlužníka.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 38, 9. 2. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 27. března 2014 – Ballast Nedam NV v. Evropská komise

(Věc C-612/12 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Nizozemský trh se silničním bitumenem — Stanovení ceny brutto silničního bitumenu — Stanovení slevy pro stavitele silnic — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 27 — Právo na obhajobu — Snížení pokuty“

(2014/C 151/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ballast Nedam NV (zástupci: A. Bosman a E. Oude Elferink, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Ronkes Agerbeek a P. Van Nuffel, zmocněnci ve spolupráci s F. Tuytschaever, advokáti)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) ze dne 27. září 2012, *Ballast Nedam v. Komise* (T-361/06), kterým Tribunál zamítl žalobu, jejímž předmětem byl návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2006) 4090 final ze dne 13. září 2006 v řízení podle článku 81 [ES] [věc COMP/F/38.456 – Bitumen – (Nizozemsko)] v rozsahu, v němž se týká žalobkyně a podpůrně zaprvé návrh na částečné zrušení tohoto rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví dobu trvání protiprávního jednání, která se jí týká a zadruhé žádost o snížení výše pokuty, která jí byla uložena

Výrok

- 1) *Rozsudek Ballast Nedam v. Komise* (T 361/06) se zrušuje v rozsahu, v němž byl zamítnut žalobní důvod vznesený společností *Ballast Nedam NV* ohledně porušení čl. 27 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [81 ES] a [82 ES] a práva na obhajobu v průběhu správního řízení, které vyústilo v přijetí rozhodnutí Komise C (2006) 4090 final ze dne 13. září 2006 v řízení podle článku 81 [ES] [věc COMP/F/38.456 – Bitumen – (Nizozemsko)].
- 2) Článek 1 písm. a) rozhodnutí C (2006) 4090 final se zrušuje v rozsahu, v němž se týká porušení článku 81 ES, kterého se dopustila společnost *Ballast Nedam NV* v průběhu období od 21. června 1996 do 30. září 2000.
- 3) Článek 2 písm. a) rozhodnutí C(2006) 4090 final se zrušuje v rozsahu, v němž stanoví vyšší pokuty dlužnou společností *Ballast Nedam NV* na 4,65 milionu eur.
- 4) Výše pokuty uložená společně a nerozdílně společnosti *Ballast Nedam NV* v čl. 2 písm. a) rozhodnutí C(2006) 4090 final se stanoví na 3,45 milionu eur.
- 5) Evropská Komise nahradí veškeré náklady řízení vynaložené v rámci tohoto kasačního opravného prostředku.
- 6) Každá z účastnic řízení ponese vlastní náklady vzniklé v řízení v prvním stupni.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 9.3.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH v. Ministero delle infrastrutture e dei trasporti – Capitaneria di Porto di Chioggia

(Věc C-17/13) ⁽¹⁾

„Námořní doprava — Nařízení (EHS) č. 3577/92 — Pojem, námořní kabotáž“ — Výletní plavby — Výletní plavba Benátskou lagunou, italským pobřežním mořem a po řece Pád — Začátek i konec plavby v témže přístavu“

(2014/C 151/06)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH

Žalovaný: Ministero delle infrastrutture e dei trasporti – Capitaneria di Porto di Chioggia

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Consiglio di Stato – Výklad článku 2 nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž) (Úř. věst. L 364, s. 7; Zvl. vyd. 06/02, s. 10) – Oblast působnosti – Pojem „námořní kabotáž“ – Výletní plavba – Nástup a výstup cestujících ve stejném přístavu po uskutečnění zastávek v jiných přístavech

Výrok

Služba námořní dopravy spočívající ve výletní plavbě, která začíná a končí se stejnými cestujícími v jednom a též přístavu členského státu, v němž je uskutečňována, spadá pod pojem „námořní kabotáž“ ve smyslu nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž).

(¹) Úř. věst. C 86, 23.3.2013.

**Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 27. března 2014 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Cour administrative d'appel de Versailles – Francie) – Le Rayon d'Or SARL
v. Ministre de l'Économie et des Finances**

(Věc C-151/13) (¹)

**„Řízení o předběžné otázce — Daně — DPH — Oblast působnosti — Stanovení základu daně — Pojem,
dotace přímo vázaná k ceně“ — Vyplácení paušálu národní zdravotní pojišťovnou pobytovým zařízením pro
seniory se sníženou soběstačností“**

(2014/C 151/07)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative d'appel de Versailles

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Le Rayon d'Or SARL

Odpůrce: Ministre de l'Économie et des Finances

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Cour administrative d'appel de Versailles – Výklad čl. 11 části A odst. 1 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23), převzatého do článku 73 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) – Působnost DPH – Dotace přímo vázaná k ceně péče – Zahnutí „paušálu za poskytování péče“ vypláceného zdravotními pojišťovnami pobytovým zařízením pro seniory se sníženou soběstačností

Výrok

Článek 11 část A odst. 1 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně a článek 73 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že taková paušální platba, jako je „paušál za poskytování péče“ ve věci v původním řízení, je protiplněním za péči, kterou pobytové zařízení pro seniory se sníženou soběstačností poskytuje za úplaty svým klientům, a z tohoto důvodu podléhá dani z přidané hodnoty.

(¹) Úř. věst. C 171, 15.6.2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 27. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 2 deTerrassa – Španělsko) – Emiliano Torralbo Marcos v. Korota SA, Fondo de Garantía Salarial

(Věc C-265/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Listina základních práv Evropské unie — Článek 47 — Právo na účinnou žalobu — Soudní poplatky v případě podání odvolání v oblasti sociálního práva — Provádění unijního práva — Neexistence — Působnost unijního práva — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“

(2014/C 151/08)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 2 deTerrassa

Účastníci původního řízení

Žalobce: Emiliano Torralbo Marcos

Žalovaní: Korota SA, Fondo de Garantía Salarial

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Juzgado de lo Social de Terrassa – Výklad článku 47 Listiny základních práv EU (Úř. věst. 2000, C 364, s. 1) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (kodifikované znění) (Úř. věst. L 283, s. 36) – Právo na účinnou soudní ochranu – Vnitrostátní právní úprava podřizující soudní řízení zaplacení poplatků – Pravomoci vnitrostátního soudu projednávajícího věc – Uplatnění v oblasti sociální politiky – Platební neschopnost zaměstnavatelů

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie nemá pravomoc k zodpovězení otázek položených Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Španělsko) v rámci žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 20.7.2013.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 27. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Španělsko) – Ayuntamiento de Benferri v. Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

(Věc C-300/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 85/337/EHS — Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí — Budování nadzemního vedení elektrické energie — Rozšíření rozvodny elektrické energie — Neexistence povinnosti posoudit vliv záměru na životní prostředí“

(2014/C 151/09)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Ayuntamiento de Benferri

Žalované: Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Výklad přílohy I bodu 20 a přílohy II bodu 3 písm. b) směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248) ve znění směrnice 97/11/ES (Úř. věst. L 73, s. 5; Zvl. vyd. 15/03, s. 151) – Budování nadzemního vedení elektrické energie o napětí 220 kV a vyšším a o délce nad 15 kilometrů – Pojem – Záměr rozšíření rozvodny elektrické energie nezávisle na existujícím nadzemním vedení – Vnitrostátní právní úprava, která pro takový záměr nestanoví posouzení jeho vlivu na životní prostředí

Výrok

Ustanovení přílohy I bodu 20 a přílohy II bodu 3 písm. b) směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí ve znění směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997 musí být vykládána v tom smyslu, že takový záměr, jako je záměr dotčený v původním řízení, který se týká pouhého rozšíření rozvodny pro transformaci napětí elektrické energie, nespadá jako takový mezi záměry, na které se vztahují tato ustanovení, pokud toto rozšíření není součástí budování nadzemního vedení elektrické energie, což musí ověřit předkládající soud.

(¹) Úř. věst. C 226, 3.8.2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 27. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Bozen – Itálie) – Ulrike Elfriede Grauel Rüffer v. Kateřina Pokorná

(Věc C-322/13) (¹)

„Občanství Unie — Zásada zákazu diskriminace — Jazykový režim použitelný v občanském soudním řízení“

(2014/C 151/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Bozen

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Ulrike Elfriede Grauel Rüffer

Žalovaná: Kateřina Pokorná

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunale di Bolzano/Landesgericht Bozen – Výklad článků 18 a 21 SFEU – Zákaz diskriminace a občanství Unie – Jazykový režim použitelný na občanskoprávní řízení – Výjimka ve prospěch státních příslušníků – Rozšíření této výjimky na státní příslušníky Evropské unie ve stejném postavení jako tuzemští státní příslušníci

Výrok

Články 18 SFEU a 21 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která opravňuje v občanských věcech předložených soudům členského státu, které mají sídlo v určitém územním celku tohoto státu, k užívání jiného jazyka než úředního jazyka uvedeného státu pouze své občany, kteří mají bydliště v uvedeném územním celku.

(¹) Úř. věst. C 226, 3.8.2013.

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. února 2014 Sven A. von Storch a další proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 10. prosince 2013 ve věci T-492/12, Sven A. von Storch a další v. Evropská centrální banka

(Věc C-64/14 P)

(2014/C 151/11)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Sven A. von Storch a další (zástupci: M. C. Kerber, Rechtsanwalt, B. von Storch, Rechtsanwältin)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení prvního senátu Tribunálu ze dne 10. prosince 2013 ve věci T-492/12;
- vyhověl návrhovým žádáním žalobců uvedeným v žalobě ze dne 11. listopadu 2012;
- uložil Evropské centrální bance podle čl. 122 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek zastávají názor, že usnesení prvního senátu Tribunálu Evropské unie ze dne 10. prosince 2013 ve věci T-492/12 obsahuje z následujících důvodů nesprávné právní posouzení:

1. Vzhledem k tomu, že znění rozhodnutí ECB ze dne 6. září 2012 o řadě technických parametrů souvisejících s přímými transakcemi Eurosystemu na sekundárních trzích státních dluhopisů a o dodatečných opatřeních k zachování dostupnosti zajištění pro protistrany s cílem zachovat jim přístup k operacím Eurosystemu, jakož i
 - podpůrně (znění) obecných zásad ECB 2012/641/EU ze dne 10. října 2012 kterými se mění obecné zásady ECB/2012/18 o dodatečných dočasných opatřeních týkajících se refinančních operací Eurosystemu a způsobilosti zajištění (ECB/2012/23) ⁽¹⁾ vyvolává právní účinky, představují tato rozhodnutí způsobilý předmět žaloby. Právní závaznost aktu se v souvislosti s článkem 19 SEU určuje na základě jeho cíle.
2. Zněním napadených rozhodnutí jsou žalobci bezprostředně a osobně dotčeni, i když tato rozhodnutí nejsou určena přímo žalobcům.
3. Usnesení ze dne 10. prosince 2013 obsahuje nesprávné právní posouzení, protože Tribunál přebírá argumentaci ECB, že rozhodnutí nemají žádný dopad na právní postavení občanů. Tribunál současně ignoruje, že tato rozhodnutí ve skutečnosti mají dalekosáhlé důsledky pro trhy cenných papírů a zejména pro emitování státních dluhů a právě tak byly Evropskou centrální bankou chtěny.
4. Usnesení ze dne 10. prosince 2013 obsahuje nesprávné právní posouzení, protože Tribunál podmiňuje aktivní legitimaci žalobců skutečnou činností ECB resp. pozdějšími konkrétními obchody, o nichž se v konkrétním případě žalobci zpravidla nemohou dozvědět, nehledě na skutečnou nemožnost případného zpětného zrušení nákupů cenných papírů.
5. Usnesení ze dne 10. prosince 2013 obsahuje nesprávné právní posouzení, protože Tribunál žalobce zbavil práva na účinnou soudní ochranu, které je zaručeno článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané dne 4. listopadu 1950 v Římě. Zejména možnost incidenční kontroly norem podle článku 277 SFEU, na kterou poukázal Tribunál, nemá v žádném případě stejný právní účinek jako žaloba podle čl. 263 odst. 4 SFEU.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 284, s. 14.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Braşov (Rumunština) dne 12. února 2014 – Mihai Manea v. Instituția Prefectului județul Braşov – Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor

(Věc C-76/14)

(2014/C 151/12)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Braşov

Účastníci původního řízení

Žalobce: Mihai Manea

Žalovaný: Instituția Prefectului – județul Braşov – Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor

Předběžné otázky

- 1) Je s ohledem na ustanovení zákona č. 9/2012 a na účel daně stanovené tímto zákonem nutno mít za to, že článek 110 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát Unie zavedl daň ze škodlivých emisí, která se uplatní na všechna zahraniční motorová vozidla při jejich přihlášení k registraci v uvedeném státě a která se uplatní též při převodu vlastnického práva k tuzemským motorovým vozidlům, s výjimkou případu, kdy taková daň nebo daň jí podobná byla již zaplacená?
- 2) Je s ohledem na ustanovení zákona č. 9/2012 a na účel daně stanovené tímto zákonem nutno mít za to, že článek 110 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát Unie zavedl daň ze škodlivých emisí uplatnitelnou na všechna zahraniční motorová vozidla při jejich přihlášení k registraci v uvedeném státě, která je v případě tuzemských motorových vozidel splatná pouze při převodu vlastnického práva k takovému vozidlu, čehož důsledkem je to, že zahraniční vozidlo nelze užívat, aniž by tato daň byla zaplacená, kdežto tuzemské vozidlo lze časově neomezeně užívat bez zaplacení uvedené daně až do doby převodu vlastnického práva k uvedenému vozidlu, pokud k takovému převodu dojde?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) dne 14. února 2014 – Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), Mrs B. Wilson v. WW Realisation 1 Ltd (in liquidation), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills

(Věc C-80/14)

(2014/C 151/13)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW) a B. Wilson

Žalovaný: WW Realisation 1 Ltd (in liquidation), Ethel Austin Ltd a Secretary of State for Business, Innovation and Skills

Předběžné otázky

- 1) a) Rozumí se výrazem „alespoň 20“ v čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu ii) směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění ⁽¹⁾ (dále jen „směrnice“) počet zaměstnanců propouštěných ve všech závodech zaměstnavatele, v nichž dochází k propouštění v období 90 dnů, nebo počet zaměstnanců propouštěných v každém jednotlivém závodu?

- b) Odkazuje-li čl. 1 odst. 1 písm. a) bod ii) na počet zaměstnanců propouštěných v každém jednotlivém závodu, co se rozumí pojmem „závod“? Má být pojem „závod“ vykládán zejména v tom smyslu, že se jím rozumí celý relevantní maloobchodní podnik, tedy jeden hospodářský subjekt, nebo část takového podniku, která plánuje propouštět zaměstnance, a nikoli taková jednotka, do které je zaměstnanec přidělen za účelem výkonu pracovních úkolů, jakou je každá jednotlivá prodejna?
- 2) Může se v případě, kdy se zaměstnanec domáhá vydání ochranného opatření proti soukromému zaměstnavateli, členský stát dovolávat skutečnosti nebo poukazovat na skutečnost, že ze směrnice nevyplývají přímo účinná práva uplatnitelná proti takovému zaměstnavateli v případech:
- i) kdy by takový soukromý zaměstnavatel byl povinen zaplatit částku přiznanou ochranným opatřením zaměstnanci z důvodu, že zaměstnavatel nesplnil svou povinnost k projednání vyplývající ze směrnice, pokud by členský stát řádně neprovedl uvedenou směrnici, a
- ii) kdy by z důvodu platební neschopnosti takového zaměstnavatele byl v případě vydání ochranného opatření proti dotyčnému soukromému zaměstnavateli, které by jím nebylo splněno, a předložení žádosti členskému státu, sám členský stát povinen zaplatit částku přiznanou tímto ochranným opatřením zaměstnanci podle vnitrostátních právních předpisů provádějících směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele⁽²⁾, s výhradou jakéhokoli omezení odpovědnosti záruční instituce členského státu podle článku 4 uvedené směrnice?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 225, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. L 283, s. 36.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nizozemsko) dne 18. února 2014 – KPN BV v. Autoriteit Consument en Markt (ACM), další účastnice
řízení: UPC Nederland BV a další**

(Věc C-85/14)

(2014/C 151/14)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: KPN BV

Žalovaný: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Další účastnice řízení: UPC Nederland BV, UPC Nederland Business BV, Tele2 Nederland BV, BT Nederland BV

Předběžné otázky

- 1) Umožňuje článek 28 směrnice o univerzální službě⁽¹⁾ regulaci tarifů, aniž by z analýzy trhu vyplývalo, že má některá ze stran ohledně regulované služby významnou tržní sílu, zatímco přeshraniční dosažitelnost nezeměpisných čísel je bez dalšího technicky možná a jedinou překážkou pro přístup k těmto číslům je skutečnost, že jsou stanoveny tarify, na jejichž základě je hovor na nezeměpisné číslo dražší, než hovor na zeměpisné číslo?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku klade College následující dvě otázky:
- a) Platí oprávnění k cenové regulaci také tehdy, mají-li vyšší tarify pouze omezený vliv na počet hovorů na nezeměpisná čísla?

- b) Do jaké míry zbývá prostor k tomu, aby vnitrostátní soud posoudil, zda cenové opatření ve smyslu článku 28 směrnice o univerzální službě není s ohledem na svůj cíl ve vztahu k poskytovateli tranzitních služeb nepřiměřeně zatěžující?
- 3) Ponechává čl. 28 odst. 1 směrnice o univerzální službě možnost, aby opatření uvedená v tomto ustanovení byla přijímána jinými než vnitrostátními regulačními orgány, kterým tuto pravomoc přiznává čl. 13 odst. 1 přístupové směrnice⁽²⁾, a že vnitrostátním regulačním orgánům přísluší pouze prováděcí pravomoci?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (Úř. věst. L 108, s. 7; Zvl. vyd. 13/29 s. 323).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Španělsko) dne 24. února 2014 – Banco Grupo Cajatres S.A. v. María Mercedes Manjón Pinilla a Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. Miguel Ángel Viana Gordejuela

(Věc C-90/14)

(2014/C 151/15)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro

Účastníci původního řízení

Žalobce: Banco Grupo Cajatres S.A

Žalovaný: María Mercedes Manjón Pinilla a Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. Miguel Ángel Viana Gordejuela

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS⁽¹⁾ takové právní úpravě, jako je druhé přechodné ustanovení zákona č. 1/2013 ze dne 14. května 2013, které v každém případě stanoví snížení sazby úroku z prodlení bez ohledu na to, zda byla klauzule o úrocích z prodlení původně neplatná pro svůj zneužívající charakter?
- 2) Brání čl. 3 odst. 1, čl. 4 odst. 1, čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 takové vnitrostátní právní úpravě, jako je článek 114 Ley Hipotecaria, který vnitrostátnímu soudu při posouzení zneužívajícího charakteru klauzule, která určuje úroky z prodlení, umožňuje pouze ověřit, zda sjednaná úroková sazba překračuje trojnásobek zákonné úrokové sazby, avšak nikoli jiné okolnosti?
- 3) Brání čl. 3 odst. 1, čl. 4 odst. 1, čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 takové vnitrostátní právní úpravě, jako je článek 693 LEC, který umožňuje předčasně požadovat celou částku úvěru pro nezaplacení tří měsíčních splátek, aniž zohledňuje jiné faktory, jako je délka trvání nebo výše úvěru nebo jakékoli jiné nastalé relevantní důvody, a který navíc možnost vyhnout se účinkům této předčasné splatnosti podřizuje vůli věřitele, s výjimkou případů, kdy je hypotékou zatížena nemovitost pro účely vlastního bydlení dlužníka hypotečního úvěru?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993, o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tercera de la Audiencia Provincial de Navarra (Španělsko) dne 26. února 2014 – Miguel Angel Zurbano Belaza, Antonia Artieda Soria v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Věc C-93/14)

(2014/C 151/16)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Navarra

Účastníci původního řízení

Odvoleatelé: Miguel Angel Zurbano Belaza a Antonia Artieda Soria

Odpůrkyně: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Předběžné otázky

- 1) Jestliže bankovní instituce podala v roce 2009 osobní žalobu, jíž se domáhá částky, o které má za to, že ji dluží její klienti po dražbě nemovitostí zatížených hypotékou, je směrnice 93/13/EHS⁽¹⁾ použitelná pro účely přezkoumání klauzulí smlouvy o hypotečním úvěru podepsané v roce 1986 se zřetelem k tomu, že jak k třetí dražbě (dne 19. července 1993), tak k rozhodnutí soudu, jimiž byl schválen výpočet výše úroků (dne 3. července 2000), a konečně i k příklepu dražených nemovitostí (dne 18. července 2000) došlo po zveřejnění směrnice?
- 2) Jestliže bankovní instituce podala v roce 2009 osobní žalobu, jíž se domáhá částky, o které má za to, že ji dluží její klienti po dražbě nemovitostí zatížených hypotékou, musí vnitrostátní soud vyložit článek 10 zákona č. 26/1984 ve světle směrnice 1993/13 se zřetelem k tomu, že jak k třetí dražbě (dne 19. července 1993), tak k rozhodnutí soudu, jimiž byl schválen výpočet výše úroků (dne 3. července 2000), a konečně i k příklepu dražených nemovitostí (dne 18. července 2000) došlo po zveřejnění směrnice?
- 3) Dotýká se kogentní charakter dvanáctého pravidla článku 131 Ley Hipotecaria pro účely výjimky stanovené v čl. 1 odst. 2 směrnice 1993/13 pouze způsobu, jakým je třeba postupovat při třetí dražbě, jestliže hypoteční věřitel podal věcnou žalobu, avšak nebrání vnitrostátnímu soudu poté, co hypoteční věřitel později podal osobní žalobu, v přezkoumání toho, zda je způsob, jímž je vypočítána požadovaná částka, v souladu s právní úpravou Společenství?
- 4) Je v rozporu s právní úpravou Společenství o ochraně spotřebitele (články 3 a 5 směrnice 1993/13) situace, kdy po dražbě nemovitostí zatížených hypotékou a jejich příklepu za „směšnou“ částku podá později bankovní instituce proti svým klientům osobní žalobu a přitom zohlední pro účely určení výše požadovaného dluhu tuto „směšnou“ částku nabídnutou v minulosti za dražené nemovitosti?
- 5) Jestliže bankovní instituce podala v roce 2009 osobní žalobu, jíž se domáhá částky, o které má za to, že ji dluží její klienti po dražbě nemovitostí zatížených hypotékou, které jí byly přiklepnuty za „směšnou“ cenu, je nezohlednění legislativních změn provedených zákony č. 1/2000 a č. 4/2011 v rozporu s obecnou zásadou rovného zacházení?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. vest. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid (Španělsko)
dne 11. března 2014 – Grima Janet Nisttauz Poclava v. Jose María Ariza Toledano (Taberna del
Marqués)**

(Věc C-117/14)

(2014/C 151/17)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Grima Janet Nisttauz Poclava

Žalovaný: Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)

Předběžné otázky

- 1) Je vnitrostátní právní úprava, která v případě pracovní smlouvy na dobu neurčitou na podporu podnikatelů stanoví roční zkušební dobu, v níž je možné smlouvu kdykoliv ukončit, v rozporu s unijním právem a je slučitelná se základním právem garantovaným článkem 30 [Listiny základních práv Evropské unie] ⁽¹⁾?
- 2) Porušuje zkušební doba jednoho roku, které podléhá pracovní smlouva na dobu neurčitou na podporu podnikatelů, cíle a systém směrnice Rady 1999/70/ES ⁽²⁾ o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, ustanovení 1 a 3?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2000, C 364, s. 1

⁽²⁾ Úř. věst. L 175, s. 43

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad – Varna (Bulharsko) dne
14. března 2014 – Itales OOD v. Direktor na direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“
Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalna agencija za prihodite**

(Věc C-123/14)

(2014/C 151/18)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad – Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Itales OOD

Žalovaný: Direktor na direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalna agencija za prihodite

Předběžné otázky

- 1) Je nutné článek 168 směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládat v tom smyslu, že pokud je zboží prodáno třetí osobě, vzniká na základě jeho prodeje nárok na odpočet daně zaplacené na vstupu také v případě neexistence důkazů, že subdodavatel byl držitelem zboží stejného druhu?

- 2) Je taková správní praxe, jako je praxe Nacionalna agencija za prichodite (Národní agentura pro příjmy), podle které je osobě povinné k dani ve smyslu Zakon za danak varchu dobavenata stojnost (zákon o dani z přidané hodnoty) odmítnuto uplatnění nároku na odpočet daně zaplacené na vstupu z důvodu nedostatku důkazů o původu zboží, aniž by bylo vyjádřeno podezření o účasti na daňovém podvodu nebo byly uvedeny objektivní okolnosti, na základě nichž by bylo možné konstatovat, že osoba povinná k dani věděla nebo musela vědět, že plnění uplatňované k odůvodnění nároku na odpočet bylo součástí daňového podvodu, slučitelná se směrnicí [2006/112/ES] a judikaturou týkající se výkladu uvedené směrnice?

(¹) Úř. vest. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Nürnberg (Německo) dne 20. března 2014 – trestní řízení proti Zoran Spasic

(Věc C-129/14)

(2014/C 151/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Nürnberg

Účastník původního trestního řízení

Zoran Spasic

Další účastník řízení: Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg

Předběžné otázky

- 1) Je článek 54 Úmluvy k provedení Schengenské dohody (¹) slučitelný s článkem 50 Listiny základních práv v rozsahu, v němž podmiňuje zákaz dvojího trestu tím, že v případě odsouzení již byla sankce vykonána nebo je právě vykonávána, nebo že podle práva smluvní strany, ve které byl rozsudek vynesena, již nemůže být vykonána?
- 2) Je uvedená podmínka podle článku 54 Úmluvy k provedení Schengenské dohody splněna i tehdy, když byla vykonána jen část sankce (zde peněžitý trest) sestávající ze dvou samostatných částí (zde trest odnětí svobody a peněžitý trest) uložené ve státě, ve kterém byl rozsudek vynesena?

(¹) Úř. věst. L 239, s. 19.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. března 2014 – Saint-Gobain Glass France a další v. Komise

(Věci T-56/09 a T-73/09) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh automobilového skla — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Dohody o rozdělení trhů a výměna informací citlivé povahy — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Námitka protiprávnosti — Pokuty — Retroaktivní použití pokynů pro výpočet pokut z roku 2006 — Hodnota prodeje — Recidiva — Dodatečná částka — Přičitatelnost protiprávního jednání — Horní hranice pokuty — Konsolidovaný obrat skupiny“

(2014/C 151/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Saint-Gobain Glass France SA (Courbevoie, Francie); Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG (Cáchy, Německo); Saint-Gobain Sekurit France SAS (Thourotte, Francie) (zástupci: původně B. van de Walle de Ghelcke, B. Meyring, E. Venot a M. Guillaumond, poté B. Van de Walle de Ghelcke, B. Meyring a E. Venot, advokáti) (věc T-56/09); a Compagnie de Saint-Gobain SA (Courbevoie) (zástupci: P. Hubert a E. Durand, advokáti) (věc T-73/09)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer a N. von Lingen, poté A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer a F. Ronkes Agerbeek, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Rada Evropské unie (zástupci: E. Karlsson a F. Florindo Gijón, zmocněnci)

Předmět věci

Návrhy na zrušení rozhodnutí Komise C (2008) 6815 ze dne 12. listopadu 2008 v řízení k uplatnění článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.125 – Automobilové sklo), ve znění rozhodnutí Komise C (2009) 863 ze dne 11. února 2009 a rozhodnutí C (2013) 1118 final ze dne 28. února 2013 v části, v nichž se týká žalobkyně, jakož i podpůrně návrh na zrušení článku 2 tohoto rozhodnutí v části, v níž ukládá žalobkyním pokutu, a ještě podpůrněji, návrhy na snížení výše této pokuty.

Výrok rozsudku

- 1) Věci T-56/09 a T-73/09 se spojují pro účely rozsudku.
- 2) Výše pokuty uložené společně a nerozdílně společnostem Saint-Gobain Glass France SA, Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Sekurit France SAS a Compagnie de Saint-Gobain SA v článku 2 písm. b) rozhodnutí Komise C (2008) 6815 final ze dne 12. listopadu 2008, v řízení k uplatnění článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.125 – Automobilové sklo), ve znění rozhodnutí Komise C (2009) 863 ze dne 11. února 2009 a rozhodnutí C (2013) 1118 final ze dne 28. února 2013 činí 715 milionů eur.
- 3) Ve zbývajících částech žaloby zamítají.
- 4) Každá účastnice řízení ponese vlastní náklady s výjimkou Rady Evropské unie, jejíž náklady ponese společnost Saint-Gobain Glass France, Saint-Gobain Sekurit Deutschland a Saint-Gobain Sekurit France.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 90, 18. 4. 2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. března 2014 – Itálie v. Komise(Věc T-117/10) ⁽¹⁾

„EFRR — Snížení finanční pomoci — Regionální operační program 2000-2006 pro region Puglia (Itálie), spadající pod cíl 1 — Závažné nedostatky v systémech řízení nebo kontroly, jež by mohly vést k systémovým nesrovnalostem — Zásada partnerství — Proporcionalita — Článek 39 odst. 3 písm. b) nařízení (ES) č. 1260/1999 — Články 4, 8, 9 a 10 nařízení (ES) č. 438/2001 — Povinnost uvést odůvodnění — Nedostatek příslušnosti“

(2014/C 151/21)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: A. Steiblytė a D. Recchia, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2009) 10350 final ze dne 22. prosince 2009 o snížení finanční pomoci z Evropského fondu pro regionální rozvoj, poskytnuté Italské republice na základě rozhodnutí Komise C (2000) 2349 ze dne 8. srpna 2000, kterým se schvaluje operační program POR Puglia, spadající pod cíl 1 (2000 - 2006)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Italská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 148, 5.6.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. března 2014 – Intesa Sanpaolo v. OHIM – equinet Bank (EQUITER)(Věc T-47/12) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství EQUITER — Starší slovní ochranná známka Společenství EQUINET — Relativní důvod pro zamítnutí — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 42 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 — Povinnost uvést odůvodnění“

(2014/C 151/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Intesa Sanpaolo SpA (Turín, Itálie) (zástupci: P. Pozzi, G. Ghisletti a F. Braga, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Bullock, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: equinet Bank AG (Frankfurt nad Mohanem, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 6. října 2011 (věc R 2101/2010-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi equinet Bank AG a Intesa Sanpaolo SpA.

Výrok

1. Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 6. října 2011 (věc R 2101/2010-1) se zrušuje.
2. OHIM ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Intesa Sanpaolo SpA.

(¹) Úř. věst. C 109, 14.4.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 2. dubna 2014 – Ben Ali v. Rada

(Věc T-133/12) (¹)

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku — Zmrazení finančních prostředků — Právní základ — Právo vlastnit majetek — Článek 17 odst. 1 Listiny základních práv — Úprava účinnů zrušení aktu v čase — Mimosmluvní odpovědnost — Absence majetkové újmy“

(2014/C 151/23)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Francie) (zástupce: A. de Saint Remy, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: G. Étienne a S. Kyriakopoulou, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: É. Cujo a M. Konstantinidis, zmocněnci)

Předmět věci

Zprvce návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2012/50/SZBP ze dne 27. ledna 2012, kterým se mění rozhodnutí 2011/72/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku (Úř. věst. L 27, s. 11), v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká žalobce, a zadruhé návrh na náhradu újmy.

Výrok rozsudku

- 1) Příloha rozhodnutí Rady 2011/72/SZBP ze dne 31. ledna 2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku, ve znění prováděcího rozhodnutí Rady 2011/79/SZBP ze dne 4. února 2011, kterým se provádí rozhodnutí 2011/72, se zrušuje v rozsahu, v němž byla platnost této přílohy prodloužena rozhodnutím Rady 2012/50/SZBP ze dne 27. ledna 2012, kterým se mění rozhodnutí 2011/72, a v rozsahu, v němž obsahuje jméno pana Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Aliho.
- 2) Účinky přílohy rozhodnutí 2011/72, ve znění rozhodnutí 2011/79, jejíž platnost byla prodloužena rozhodnutím 2012/50, zůstanou vůči panu Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Alimu zachovány do doby, než uplyne lhůta pro podání kasačního opravného prostředku proti tomuto rozsudku, nebo pokud bude v této lhůtě podán kasační opravný prostředek, do dne jeho zamítnutí.
- 3) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 4) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené panem Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Alim.
- 5) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 165, 9.6.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. března 2014 – Oracle America v. OHIM – Aava Mobile (AAVA MOBILE)(Věc T-554/12) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství AAVA MOBILE — Starší slovní ochranná známka Společenství JAVA — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Neexistence nebezpečí asociace — Spojitost mezi označeními — Dobré jméno — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009“

(2014/C 151/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Oracle America, Inc. (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: M. Graf a T. Heydn, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně F. Mattina a P. Bullock, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Aava Mobile Oy (Oulu, Finsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 9. října 2012 (věc R 1205/2011-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Oracle America, Inc. a Aava Mobile Oy

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Oracle America, Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 2.3.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 25. března 2014 – Hawe Hydraulik v. OHIM – HaWi Energietechnik (HAWI)(Věc T-347/13) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2014/C 151/25)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hawe Hydraulik SE (Mnichov, Německo) (zástupci: B. Würtenberger a R. Kunze, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Poch, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: HaWi Energietechnik AG (Eggenfelden, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 26. dubna 2013 (věc R 1690/2012-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi Hawe Hydraulik SE a HaWi Energietechnik AG.

Výrok

- 1) O žalobě již není třeba rozhodnout.
- 2) Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalovaným.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 31.8.2013.

Žaloba podaná dne 31. prosince 2013 – Invivo v. OLAF**(Věc T-690/13)**

(2014/C 151/26)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Invivo Ltd (Abinsk, Rusko) (zástupce: T. Huopalainen, advokát)

Žalovaný: Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- přezkoumal legalitu nečinnosti žalovaného ve věci OF/2013/0902 poté, co byl žalobkyní vyzván, aby jednal
- uložil žalovanému povinnost jednat.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně žalobní důvod vycházející z porušení smlouvy nečinností na základě článku 265 SFEU, neboť byly dotčeny finanční zájmy EU ve smyslu článku 1 nařízení (ES) č. 1073/1999 ⁽¹⁾, pokud je vnitrostátní orgán, který poskytuje podporu, z velké části financován z fondů EU a pokud se na údajném zneužití podílí právní subjekty pocházející minimálně ze dvou členských států.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, p. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 91).

Žaloba podaná dne 10. února 2014 – Schniga v. CPVO – Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)**(Věc T-91/14)**

(2014/C 151/27)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Schniga GmbH (Bolzano, Itálie) (zástupci: G. Württenberger a R. Kunze, advokáti)

Žalovaný: Odrůdový úřad Společenství (CPVO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, Nový Zéland)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí přijaté dne 20. září 2013 odvolacím senátem Odrůdového úřadu Společenství ve věci A 004/2007;
- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žadatelka o odrůdové právo Společenství: Žalobkyně

Dotčené odrůdové právo Společenství: Gala Schnitzer – Odrůdové právo Společenství č. EU 18759

Rozhodnutí výboru CPVO: Udělení odrůdového práva Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: Odvolání bylo považováno za opodstatněné a napadené rozhodnutí bylo zrušeno

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 61 odst. 1 písm. b), čl. 55 odst. 4, čl. 59 odst. 3 a článku 62 nařízení Rady č. 2100/94.

Žaloba podaná dne 10. února 2014 – Schniga v. CPVO – Elaris (Gala Schnitzer)

(Věc T-92/14)

(2014/C 151/28)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Schniga GmbH (Bolzano, Itálie) (zástupci: G. Würtenberger a R. Kunze, advokáti)

Žalovaný: Odrůdový úřad Společenství (CPVO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Elaris SNC (Angers, Francie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí odvolacího senátu Odrůdového úřadu Společenství (CPVO) ze dne 20. září 2013 ve věci A 003/2007;
- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žadatelka o odrůdové právo Společenství: Žalobkyně

Dotčené odrůdové právo Společenství: Gala Schnitzer – přihláška odrůdového práva č. EU 18759

Rozhodnutí výboru CPVO: Odrůdové právo Společenství se uděluje.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Opravný prostředek je shledán opodstatněným a napadené rozhodnutí se zrušuje.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 61 odst. 1 písm. b), čl. 55 odst. 4, čl. 59 odst. 3 a článku 62 nařízení Rady č. 2100/94.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 17. února 2014 Evropskou komisí proti rozsudku
vydanému dne 11. prosince 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-130/11, Verile a Gjergji
v. Komise**

(Věc T-104/14 P)

(2014/C 151/29)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: J. Currall, D. Martin a G. Gattinara, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Marco Verile (Cadrezzate, Itálie) a Anduela Gjergji (Brusel, Belgie)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 11. prosince 2013 ve věci F-130/11, Verile a Gjergji v. Komise;
- rozhodl, že každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady vynaložené v tomto řízení;
- uložil M. Verilemu a A. Gjergji náhradu nákladů vynaložených v řízení před Soudem pro veřejnou službu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka čtyři důvody kasačního opravného prostředku.

1. První důvod kasačního opravného prostředku, vycházející z porušení pojmu aktu způsobujícího újmu, v rozsahu, v němž Soud pro veřejnou službu rozhodl, že žaloba v prvním stupni je přípustná, když určil, že návrh Komise předložený dotčeným osobám ohledně počtu odpracovaných let započitatelných v rámci převodu jejich nároku na důchod na základě čl. 11 odst. 2 přílohy VIII Služebního řádu úředníků Evropské unie představuje akt způsobující újmu (týká se bodů 37 až 55 napadeného rozsudku).
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z toho, že Soud pro veřejnou službu z moci úřední protiprávně vznesl námitku protiprávnosti obecných prováděcích předpisů o převodu nároků na důchod přijatých v roce 2011. Komise uvádí, že tento důvod kasačního opravného prostředku nebyl výslovně uveden žalobci v prvním stupni, a kromě toho nebyl kontradiktorně projednán (týká se bodů 72 a 73 napadeného rozsudku).
3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávných právních posouzení, jichž se dopustil Soud pro veřejnou službu při výkladu čl. 11 přílohy VIII Služebního řádu úředníků Evropské unie a předpisů týkajících se převodu nároků na důchod (týká se bodů 74 až 98, 106, 109 a 110 napadeného rozsudku). Komise uvádí, že Soud pro veřejnou službu se svým rozhodnutím, že se pojem „kapitálová hodnota“ podle čl. 11 odst. 2 zmíněné přílohy VIII liší od pojmu „pojistně matematická protihodnota“ podle čl. 11 odst. 1 definovaného v čl. 8 zmíněné přílohy VIII, omezil na doslovný výklad, a dospěl tak k závěrům, jež mohou vytvářet značnou nerovnost v zacházení s úředníky, kteří požádali o převod „do [svého nároku na důchodové pojištění]“ a s úředníky, kteří požádali o převod „ze [svého nároku na důchodové pojištění]“. Komise tvrdí, že výklad podaný Soudem pro veřejnou službu je neslučitelný jak s požadavky finanční rovnováhy důchodového pojištění Evropské unie, tak i s majetkovými právy úředníků žádajících o převod „do [svého nároku na důchodové pojištění]“.
4. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z toho, že se Soud pro veřejnou službu dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že práva žalobců v prvním stupni, týkající se převodu jejich nároků na důchod, byla již „plně vytvořena“ v okamžiku nabytí platnosti obecných prováděcích předpisů o převodu nároků na důchod přijatých v roce 2011, v rozsahu, v němž převáděné nároky na důchod vymezí teprve konečné rozhodnutí o započtení (týká se bodů 99 až 108 napadeného rozsudku).

Žaloba podaná dne 17. února 2014 – Cargill v. Rada**(Věc T-117/14)**

(2014/C 151/30)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Cargill SACI (Buenos Aires, Argentina) (zástupci: J. Bellis a R. Luff, advokáti)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- Zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1194/2013 ze dne 19. listopadu 2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafy pocházející z Argentiny a Indonésie (Úř. věst. L 315, s. 2) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně; a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností ze strany unijních orgánů při rozhodnutí, že došlo ke zkreslení cen sójových bobů a sojového oleje, které opravňuje uplatnění druhého pododstavce čl. 2 odst. 5 základního antidumpingového nařízení⁽¹⁾.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že druhý pododstavec čl. 2 odst. 5 základního antidumpingového nařízení, jak je vykládán unijními orgány v projednávané věci, nelze použít na dovozy ze země, která je členem WTO, neboť je to v rozporu s antidumpingovou dohodou WTO.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že při posouzení újmy nebyly zohledněny faktory, kterými se narušuje příčinná souvislost mezi tvrzenou újmou a údajnými dumpingovými dovozy v rozporu s čl. 3 odst. 7 základního antidumpingového nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51)

Žaloba podaná dne 17. února 2014 – LDC Argentina v. Rada**(Věc T-118/14)**

(2014/C 151/31)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* LDC Argentina SA (Buenos Aires, Argentina) (zástupci: J. Bellis a R. Luff, advokáti)*Žalovaná:* Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1194/2013 ze dne 19. listopadu 2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (Úř. věst. L 315, s. 2) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně; a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod První žalobní důvod vychází z toho, že orgány se dopustily zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností, když dospěly k závěru, že byly zkresleny ceny sójových bobů a sójového oleje, což odůvodňuje použití čl. 2 odst. 5 druhého pododstavce základního antidumpingového nařízení⁽¹⁾.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že čl. 2 odst. 5 druhý pododstavec základního antidumpingového nařízení, jak jej vykládají orgány v projednávané věci, nelze použít na dovozy z členského státu WTO, jelikož je neslučitelný s antidumpingovou dohodou WTO.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že posouzení újmy nezohledňuje v rozporu s čl. 3 odst. 7 základního antidumpingového nařízení činitele, které narušují příčinnou souvislost mezi údajnou újmou a dovozy označenými za dumpingové.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51).

Žaloba podaná dne 18. února 2014 – Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) v. Rada Evropské unie

(Věc T-119/14)

(2014/C 151/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) (Buenos Aires, Argentina) (zástupci: J. Bellis a R. Luff, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1194/2013 ze dne 19. listopadu 2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (Úř. věst. L 315, s. 2) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se orgány dopustily zjevně nesprávného skutkového posouzení, když došly k závěru o existenci zkreslení cen sóje a sójového oleje odůvodňující použití čl. 2 odst. 5 druhého pododstavce základního antidumpingového nařízení⁽¹⁾.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že čl. 2 odst. 5 druhý pododstavec základního antidumpingového nařízení, tak jak je vykládán orgány v projednávané věci, není použitelný na dovozy z členského státu WTO, jelikož je neslučitelný s antidumpingovou dohodou WTO.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že posouzení újmy nezohledňuje faktory narušující příčinnou souvislost mezi tvrzenou újmou a dovozy, které jsou údajně předmětem dumpingu neslučitelného s čl. 3 odst. 7 základního antidumpingového nařízení.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51).

Žaloba podaná dne 21. února 2014 – Daimler v. Komise

(Věc T-128/14)

(2014/C 151/33)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Daimler AG (Stuttgart, Německo) (zástupci: C. Arhold, B. Schirmer a N. Wimmer, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 13. prosince 2013 – SG.B.5/MF/rc – sg.dsg1.b.5(2013) 3963453 – GESTDEM 2013/4643;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise o potvrzující žádosti žalobkyně o přístup k dokumentům týkajícím se řízení podle článku 29 směrnice 2007/46/ES (¹) v souvislosti odmítnutím Francouzské republiky schválit některá motorová vozidla žalobkyně.

Na podporu žaloby žalobkyně uvádí následující:

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva na přístup ke spisu
 - Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že Komise nesprávně odepřela právo na přístup ke spisu podle čl. 41 odst. 2 písm. b) Listiny základních práv Evropské unie. Tvrdí, že je osobou, které se bezprostředně a osobně dotýká řízení podle článku 29 směrnice 2007/46. Domnívá se, že jako takové jí přísluší právo na přístup k příslušnému spisu jako nezbytný předpoklad pro účinný výkon jejího základního práva být vyslechnut.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práv žalobkyně podle Aarhuské úmluvy (²)
 - Žalobkyně na tomto místě vytýká porušení Aarhuské úmluvy ve spojení s nařízením (ES) č. 1367/2006 (³). V případě dokumentů, k nimž žalobkyně požaduje přístup, se jedná o informace týkající se životního prostředí. Podle jejího názoru nelze odepření přístupu z právních a faktických důvodů opírat o ochranu probíhajících šetření a odepření brání zejména požadavky stanovené v Aarhuské úmluvě.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva na přístup k dokumentům podle článku 42 Listiny základních práv Evropské unie, čl. 15 odst. 3 SFEU a podle nařízení (ES) č. 1049/2001⁽⁴⁾

— Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1049/2001, a tudíž i čl. 15 odst. 3 SFEU a článek 42 Listiny základních práv Evropské unie, jelikož má právo na přístup k dokumentům, o které žádá, a neexistovaly důvody vyloučení, pro které by mohl být přístup odepřen.

— V tomto ohledu žalobkyně uvádí, že Komise v rozporu se svými povinnostmi neprovedla individuální a konkrétní přezkum požadovaných dokumentů a své rozhodnutí nesprávně opřela o obecnou výjimku. Navíc existoval převažující veřejný zájem na zveřejnění předmětných dokumentů. Tuto skutečnost Komise v rozporu se svými povinnostmi neuznala. Komise neprovedla posouzení, které vyžaduje článek 4 nařízení č. 1049/2001, a obecně odkázala na ochranu účelu vyšetřování.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 296 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. písm. c) Listiny základních práv Evropské unie

— Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že Komise své rozhodnutí neodůvodnila dostatečně tak, aby byly splněny požadavky vyplývající z čl. 296 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 263, s. 1).

⁽²⁾ Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí podepsaná v Aarhausu dne 25. června 1998.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

Žaloba podaná dne 19. února 2014 – PT Wilmar Bioenergi Indonesia a PT Wilmar Nabati Indonesia v. Rada

(Věc T-139/14)

(2014/C 151/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Kodya Dumai, Indonésie); a PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan, Indonésie) (zástupce: P. Vander Schueren, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1194/2013 ze dne 19. listopadu 2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (Úř. věst. L 315, s. 2) v rozsahu, v němž ukládá žalobkyním antidumpingové clo; a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že orgány Unie jednaly v rozporu se základním antidumpingovým nařízením⁽¹⁾, protože náklady nebyly vypočteny na základě záznamů vedených výrobcí-vývozci vyšetřovaných výrobků a vyšetřovanými výrobci.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že bylo porušeno základní nařízení, protože vytvořená normální hodnota zahrnuje náklady, které se netýkají výroby a prodeje zohledněného výrobku.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise EU jednala v rozporu se základním nařízením, když použila náklady vypočítané na základě mezinárodních referenčních cen a nikoliv náklady země původu (Indonésie).
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení základního nařízení, které vedly k vytvoření normální hodnoty bez ohledu na zvláštní tržní situaci dotčeného výrobku.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že čl. 2 odst. 5 základního antidumpingového nařízení je neslučitelný s článkem 2.2.2. odst. 1 antidumpingové dohody WTO, jelikož čl. 2 odst. 5 povoluje výjimku z použití výrobních nákladů v zemi původu při vytvoření normální hodnoty.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že nařízení Rady č. 1194/2013 je stíženo zjevně nesprávným právním a skutkovým posouzením, jelikož současná cena, kterou platí výrobci bionafty za surový palmový olej (SPO) není regulována vládou takovým způsobem, aby se mohla současná placená cena odmítnout.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že nařízení Rady č. 1194/2013 porušuje základní nařízení, protože nebyly řádně zohledněny rozdíly ovlivňující srovnatelnost cen a nebylo učiněno žádné srovnání mezi normální hodnotou a vývozní cenou.
8. Osmý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení úpravy nákladů, při kterém se v případě žalobkyň použila nesprávná surovina.
9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že nařízení Rady č. 1194/2013 je stíženo zjevně nesprávným posouzením v rozsahu, v němž upravilo náklady SPO nakoupeného od sesterských výrobců SPO jako náklady, které nejsou skutečnými tržními cenami, aniž by poslední bod posoudilo výlučně na základě údajného dopadu vývozní daně na ceny SPO.
10. Desátý žalobní důvod vychází z toho, že nařízení Rady č. 1194/2013 je založeno na zjevně nesprávném posouzení, protože i) zamítlo použití ziskového rozpětí prodeje výrobků na vnitřním trhu, které patří do stejné kategorie jako bionafta, jelikož tyto prodeje se neuskutečnily v rámci běžného obchodování, ii) posoudilo přiměřenost ziskového rozpětí na základě spíše dlouhodobé úrokové sazby než krátkodobé nebo střednědobé úrokové sazby.
11. Jedenáctý žalobní důvod vychází z toho, že nařízení Rady č. 1194/2013 je založeno na zjevně nesprávném posouzení, protože zamítlo stanovení přiměřeného ziskového rozpětí na základě tvrzení, že použití návratnosti kapitálu na toto určení je pro obchodní společnosti irrelevantní, protože se jedná o společnosti poskytující služby bez významných kapitálových investic, což nesprávně popírá potřebu obchodních společností mít pro výkon jejich obchodních činností provozní kapitál.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51).

Žaloba podaná dne 17. března 2014 – Ferring v. OHIM – Kora Corporation (Koragel)**(Věc T-169/14)**

(2014/C 151/35)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Ferring BV (Hoofddorp, Nizozemsko) (zástupce: A. Thünken, advokát)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Kora Corporation Ltd (Swords, Irsko)**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

— zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 13. ledna 2014 ve věci R 721/2013-4;

— uložil žalovanému a další účastníci řízení, bude-li její vedlejší účastenství povoleno, náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Příhlašovatelka ochranné známky Společenství:* Další účastnice řízení před odvolacím senátem*Dotčená ochranná známka Společenství:* Slovní ochranná známka „Koragel“ pro výrobky zařazené do třídy 5 – přihláška ochranné známky Společenství č. 10 490 027*Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení:* Žalobkyně*Namítaná ochranná známka nebo označení:* Slovní ochranná známka „CHORAGON“ pro výrobky zařazené do třídy 5 – přihláška ochranné známky Společenství č. 8 695 314*Rozhodnutí námitkového oddělení:* Zamítnutí námitek*Rozhodnutí odvolacího senátu:* Zamítnutí odvolání*Dovolávané žalobní důvody:* Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) směrnice o ochranné známce Společenství.**Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Léon Van Parys v. Komise****(Věc T-171/14)**

(2014/C 151/36)

*Jednací jazyk: nizozemština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Firma Léon Van Parys NV (Antverpy, Belgie) (zástupci: P. Vlaemminck, B. Van Vooren a R. Verbeke, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

— zrušil dopis Komise ze dne 24. ledna 2014, kterým sděluje, že lhůta pro vyřízení případu podle článku 907 nařízení č. 2454/93 je přerušena,

- určil, že článek 909 nařízení č. 2454/93 se podle rozsudku Tribunálu T-324/10 ze dne 19. března 2013 ve věci REM/REC 07/07 plně uplatní ve prospěch žalobkyně,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článků 907 a 909 nařízení č. 2454/93⁽¹⁾, jakož i z porušení práva na řádnou správu zakotveného v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.
 - Rozsudkem Tribunálu ze dne 19. března 2013, Firma Léon Van Parys v. Komise bylo se zpětnou účinností zrušeno rozhodnutí Komise K(2010) 2858, takže devítiměsíční lhůta pro vyřízení případu již uplynula a Komise proto údajně již nemůže o návrhu o prominutí cla rozhodnout.
 - Komise údajně přinejmenším překračuje své pravomoci, pokud činí úkony jdoucí nad rámec toho, co je nezbytné, aby své částečně zrušené rozhodnutí uvedla v soulad s rozsudkem Tribunálu ze dne 19. března 2013 ve věci T 324/10. Komise tak porušuje čl. 266 odst. 1 SFEU, pokud jde o její pravomoci přijímat opatření k provádění rozsudků Tribunálu.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 907 nařízení č. 2454/93, jakož i z porušení práva na řádnou správu zakotveného v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, jelikož Komise údajně protiprávně využila možnosti žádosti o informace podle článku 907 nařízení 2454/93, s cílem vyloučit nebo alespoň zpozdit budoucí uplatnění článku 909 nařízení č. 2454/93.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3).

Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Nürburgring v. OHIM – Biedermann (Nordschleife)

(Věc T-181/14)

(2014/C 151/37)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nürburgring GmbH (Nürburg, Německo) (zástupci: M. Viefhues a C. Giersdorf, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Lutz Biedermann (Villingen-Schwenningen, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 20. ledna 2014 ve věci R 163/2013-4;
- uložil žalovanému a případně dalším účastníkům řízení náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „Nordschleife“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 2 až 4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 21, 22, 24 až 30, 32 až 34, 39, 41 a 43 – přihláška ochranné známky Společenství č. 7 379 399.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Lutz Biedermann.

Namítaná ochranná známka nebo označení: národní slovní ochranná známka „Management by Nordschleife“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 6, 9, 16, 25, 28 a 41.

Rozhodnutí námitkového oddělení: částečné vyhovění námitkám.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Sonova Holding v. OHIM (Flex)

(Věc T-187/14)

(2014/C 151/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sonova Holding AG (Stäfa, Švýcarsko) (zástupce: C. Hawkes, Solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 12. prosince 2013 ve věci R 357/2013-2.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „Flex“ pro výrobky zařazené do třídy 10 – Přihláška ochranné známky Společenství č. 10 866 887

Rozhodnutí průzkumového referenta: Prohlášení přihlášené ochranné známky za nezpůsobilou k zápisu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 2 nařízení o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Grundig Multimedia v. OHIM (GentleCare)

(Věc T-188/14)

(2014/C 151/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Švýcarsko) (zástupci: M. Neuner a S. Walter, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 24. ledna 2014 ve věci R 739/2013-5.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „GentleCare“ pro výrobky náležející do třídy 7 – Přihláška ochranné známky Společenství č. 11 102 522

Rozhodnutí průzkumového referenta: Částečné zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 2 nařízení o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 21. března 2014 – Lubrizol Francie v. Rada

(Věc T-191/14)

(2014/C 151/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Lubrizol France (Rouen, Francie) (zástupci: R. MacLean, Solicitor, a B. Hartnett, Barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou,
- zrušil články 1 a 4 nařízení Rady (EU) č. 1387/2013⁽¹⁾ ze dne 17. prosince 2013 o pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro určité zemědělské produkty a průmyslové výrobky a o zrušení nařízení (EU) č. 1344/2011 v rozsahu, v němž žalobkyně připravují o tři pozastavení cel, na něž měla nárok podle bývalých kódů TARIC 2918.2900.80, 3811.2900.10 a 3811.9000.30, z důvodu, že jsou stíženy zjevně nesprávnými právními a skutkovými posouzeními a že toto nařízení bylo přijato v rozporu se základními procesními požadavky a zárukami,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně dva žalobní důvody.

1. Žalovaná se rozhodnutím o tom, že jsou splněny podmínky pro zrušení všech tří pozastavení všeobecných cel, dopustila zjevně nesprávných právních a skutkových posouzení, jelikož neuplatnila správně kritéria umožňující prokázat existenci dostatečného množství obdobných nebo substitučních výrobků vyrobených v Evropské unii ani kritérium totožných nebo obdobných výrobků či substitutů.

2. Žalovaná porušila základní procesní požadavky a záruky zavedené pro zajištění správného uplatnění a zavedení procesních pravidel vyžadujících, aby společnosti podávající námitky odpověděly ve stanovené lhůtě. Měla přijmout správný postup, aby zabránila tomu, aby tyto námitky podávající společnosti poskytl v rámci námitek, které uplatňovaly proti prodloužení pozastavení všeobecných cel, zavádějící a nepřesné informace.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1387/2013 ze dne 17. prosince 2013 o pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro určité zemědělské produkty a průmyslové výrobky a o zrušení nařízení (EU) č. 1344/2011 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 201).

**Žaloba podaná dne 21. března 2014 – Cristiano di Thiene v. OHIM – Nautica Apparel
(AERONAUTICA)**

(Věc T-193/14)

(2014/C 151/41)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Cristiano di Thiene SpA (Thiene, Itálie) (zástupci: F. Fischetti a F. Celluprica, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Nautica Apparel, Inc. (New York, Spojené státy)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 10. ledna 2014 ve věci R 96/2013-4.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Příhlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „AERONAUTICA“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 18, 20, 25, 35, 42 a 43 – Příhláška ochranné známky Společenství č. 7 508 237

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Několik starších zápisů slovních ochranných známek „NAUTICA“ a „NAUTICA BLUE“ jakožto ochranných známek Společenství a ochranných známek Spojeného království pro výrobky a služby zařazené do tříd 8, 9, 18, 20, 25, 27 a 35

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Bristol Global v. OHIM – Bridgestone (AEROSTONE)**(Věc T-194/14)**

(2014/C 151/42)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Bristol Global Co. Ltd (Birmingham, Spojené království) (zástupkyně: F. Bozhinova, advokátka)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Bridgestone Corp. (Tokio, Japonsko)**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 12. prosince 2013 ve věci R 916/2013-2.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Příhlašovatelka ochranné známky Společenství:* žalobkyně*Dotčená ochranná známka Společenství:* obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „AEROSTONE“ pro výrobky zařazené do třídy 12 – přihláška ochranné známky Společenství č. 10 066 736*Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení:* další účastnice řízení před odvolacím senátem*Namítaná ochranná známka nebo označení:* slovní ochranné známky Společenství „STONE“ pro výrobky zařazené do tříd 12, 28, 35 a 37 a „BRIDGESTONE“ pro výrobky zařazené do třídy 12; všeobecně známá ochranná známka a nezapsané označení obsahující slovní prvek „BRIDGESTONE“*Rozhodnutí námitkového oddělení:* částečné vyhovění námitkám*Rozhodnutí odvolacího senátu:* zamítnutí odvolání*Dovolávané žalobní důvody:* porušení čl. 8 odst. 1 písm. b), čl. 8 odst. 4 a 5 nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Společenství.**Žaloba podaná dne 24. března 2014 – Swedish Match North Europe v. OHIM – Skruf Snus (balíčky orálního tabáku)****(Věc T-196/14)**

(2014/C 151/43)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Swedish Match North Europe AB (Stockholm, Švédsko) (zástupci: H. Wistam a L. Holm, advokát)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Skruf Snus AB (Stockholm, Švédsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 3. prosince 2013 ve věci R 1803/2012-3;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: (Průmyslový) vzor výrobku „balíčky orálního tabáku“ – zapsaný pod číslem 1265805-0010

Majitelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Údajný nedostatek rozlišovací způsobilosti

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Vyhovění žádosti o prohlášení neplatnosti zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení napadeného rozhodnutí a zamítnutí žádosti o prohlášení neplatnosti

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 6 nařízení o (průmyslových) vzorech Společenství

Žaloba podaná dne 31. března 2014 – Bopp v. OHIM HABM (zeleně orámovaný osmiúhelník)

(Věc T-209/14)

(2014/C 151/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Carsten Bopp (Glashütten, Německo) (zástupce: C. Russ, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 9. ledna 2014 ve věci R 1276/2013-1

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka, ztvárňující tvořená zeleně orámovaný osmiúhelník pro služby zařazené do třídy 35 – přihláška č. 8 248 965

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

- Porušení čl. 65 odst. 6 nařízení č. 207/2009
 - Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009
-

Usnesení Tribunálu ze dne 25. března 2014 – Nizozemsko v. Komise**(Věc T-542/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 151/45)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 344, 23.11.2013.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS